

28 ئايەت

سۈرە جىن

مەككىدە نازىل بولغان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَكَمَا نَا
بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ
كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن
يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

(ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە) ئېيتقىنىكى، «بىر قانچە نەپەر جىننىڭ (مەندىن قۇرئان) تىڭشاپ (ئىمان ئېيتقانلىقى) ماڭا ۋەھىي قىلىندى، ئۇلار (قەۋمىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن) ئېيتتى: بىز توغرا يولغا باشلايدىغان ئاجايىپ قۇرئاننى ھەقىقەتەن ئاڭلىدۇق⁽¹⁾. ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتتۇق، پەرۋەردىگار بىزغا ھېچكىمنى شېرىك كەلتۈرمەيمىز⁽²⁾. پەرۋەردىگار بىزنىڭ ئەزىمىتى كاتتىدۇر، خوتۇنى ۋە بالىسى يوقتۇر⁽³⁾. بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئەخمەق (يەنى ئىبلىس) اللەغا ۋە ئۇنىڭ كاتتىلىقىغا ئالايىق سۆزلەرنى قىلدى⁽⁴⁾. بىز، ئىنسانلار ۋە جىنلار اللەغا يالغاننى چاپلىمايدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدۇق⁽⁵⁾. ئىنسانلاردىن بەزى كىشىلەر جىنلاردىن بولغان بەزى كىشىلەرگە سېغىناتتى، شۇنىڭ بىلەن جىنلار تېخىمۇ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى⁽⁶⁾. ئۇلار (يەنى ئىنساننىڭ كۇففارلىرى)، سىلەرگە ئوخشاش، اللە ھېچ ئادەمنى (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرمەيدۇ، دەپ گۇمان قىلدى⁽⁷⁾.

جىنلارنىڭ قۇرئاننى تىڭشىغانلىقى ۋە ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈرگەنلىكى توغرىسىدا

اللە تائالا پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى قەۋمىگە جىنلارنىڭ قۇرئاننى تىڭشىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈرگەنلىكىنى، ئۇنى تەستىقلىغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭغا بويسۇنغانلىقىنى خەۋەر قىلىشقا بۇيرۇپ ئۇنىڭغا مۇنداق دەيدۇ: «(ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە) ئېيتقىنىكى، «بىر قانچە نەپەر جىننىڭ (مەندىن قۇرئان) تىڭشاپ (ئىمان ئېيتقانلىقى) ماڭا ۋەھىي قىلىندى، ئۇلار (قەۋمىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن) ئېيتتى: بىز توغرا يولغا باشلايدىغان ئاجايىپ قۇرئاننى ھەقىقەتەن ئاڭلىدۇق» يەنى نىجاتلىققا باشلايدىغان ئاجايىپ قۇرئاننى ئاڭلىدۇق.

كۆرگەن جىنلار تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ ئىنسانلارنى تېخىمۇ قورقتاتتى. شۇنداق قىلىپ ئىنسانلار جىنلاردىن قاتتىق قورقىدىغان ۋە ئۇلارغا سېغىنىپ ئۆزلىرىگە ئۇلاردىن پاناھ تىلەيدىغان ھالەت شەكىللەندى.

﴿شۇنىڭ بىلەن جىنلار تېخىمۇ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى﴾ بۇ ئايەت ھەققىدە قەتادە مۇنداق دەيدۇ: يەنى جىنلار تەكەببۇرلىشىپ ئىنسانلارنى قورقتىشتا تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى. سەۋرى، مەنسۇردىن ئىبراھىمنىڭ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. سۇددى مۇنداق دەيدۇ: بىرەر ئادەم ئائىسىلىدىن سەپەرگە چىقىپ بىرەر ئورۇنغا كېلىپ چۈشكەن قىلسا: مەن بۇ ۋادىنىڭ جىنلاردىن بولغان خوجايىنىغا سېغىنىپ، ئۇنىڭ ماڭا ياكى مال - مۈلكىمگە ياكى بالا - چاقامغا ياكى مال - چارۋىلىرىمغا زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈپ قويۇشىدىن پاناھ تىلەيمەن، دەيتتى. قەتادە مۇنداق دەيدۇ: ئىنسان ئالەمنى قويۇپ جىنلاردىن پاناھ تىلىگەن چاغدا، جىنلار ئىنسانغا ئەزىيەت يەتكۈزۈشتە تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كېتەتتى. ئىبنى ئەبۇھاتەم ئىكرىمەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: جىنلار ئىنسانلاردىن خۇددى ئىنسانلار جىنلاردىن قورققانداك ياكى ئۇنىڭدىنمۇ قاتتىقراق قورقاتتى. ئىنسانلار بىرەر ۋادىغا چۈشسە، جىنلار: ئىنسانلارنىڭ خۇجايىنى كەپتۇ، بىز بۇ ۋادىنىڭ ئىگىلىرىنىڭ خۇجايىنىغا سېغىنىپ ئۇلاردىن بىزگە يامانلىق يېتىپ قېلىشتىن پاناھ تىلەيمىز، دېيىشىپ ئۇ ۋادىنى تاشلاپ قاچاتتى. كېيىنچە جىنلار: ئىنسانلارنىڭ بىزدىن خۇددى بىز ئۇلاردىن قورققانداك قورقىدىغانلىقىنى كۆرۈۋاتىمىزغۇ! دېيىشىپ ئىنسانلارغا يېقىنلىشىشقا باشلىدى، نەتىجىدە ئۇلار ئىنسانلارغا چېقىلىپ ئۇلارنى ئېزىپ قالىدىغان، ساراڭ قىلىپ قويىدىغان بولۇپ قالدى. بۇ ئالەم تائالانىڭ ﴿ئىنسانلاردىن بەزى كىشىلەر جىنلاردىن بولغان بەزى كىشىلەرگە سېغىناتتى، شۇنىڭ بىلەن جىنلار تېخىمۇ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى﴾ دېگەن ئايىتىدە ئىپادىلىنىدۇ.

﴿ئۇلار (يەنى ئىنساننىڭ كۇففارلىرى)، سىلەرگە ئوخشاش، اللە ھېچ ئادەمنى (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرمەيدۇ، دەپ گۇمان قىلدى﴾ بۇ ئايەتنى كەلبى ۋە ئىبنى جەرر: يەنى ئىنساننىڭ كۇپپارلىرى سىلەرگە ئوخشاش، اللە بۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىز پەيغەمبەر ئەۋەتمەيدۇ دەپ گۇمان قىلدى دېگەنلىك بولسۇ، دەپ تەپسىر قىلغان.

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَئَةً حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقَعُدُّ مَهْمَا مَقَعِدَ لِلسَّمْعِ ط فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَحِجِّدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

(جىنلار ئېيتتى) «بىز (ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى تىخىشاش ئۈچۈن) ئاسمانغا (چىقىشنى) تىلىدۇق، ئاسماننىڭ كۈچلۈك مۇھاپىزەتچىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) بىلەن ۋە (كۆيدۈرگۈچى) يۇلتۇزلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىدۇق ﴿8﴾. بىز ھەمىشە (ئوغرىلىقچە تىخىشاش ئۈچۈن) ئاسماننىڭ ئولتۇرۇشقا بولىدىغان جايلىرىدا ئولتۇراتتۇق، كىمكى ئەمدى (ئوغرىلىقچە) ئاڭلاشقا ئۇرۇندىكەن، ئۇنى كۆزىتىپ تۇرغان كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇزلارنى بايقايدۇ ﴿9﴾. بىز (جىنلار جامائەسى) زېمىندىكىلەرگە يامانلىق ئىرادە قىلىندىمۇ ياكى پەرۋەردىگارى ئۇلارغا ياخشىلىق ئىرادە قىلىندىمۇ؟ بىلەيمىز ﴿10﴾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋەتىلىشتىن ئىلگىرى جىنلارنىڭ ئاسمان خەۋەرلىرىنى
ئوغرىلايدىغانلىقى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋەتىلگەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ كۆيدۈرگۈچى
يۇلتۇزلار بىلەن ئېتىپ چۈشۈرۈلدىغانلىقى توغرىسىدا

اللھ تائالا بۇ ئايەتلەردە ئۆزىنىڭ ئەلچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن ۋە ئۇنىڭغا قۇرئاننى نازىل قىلغان چاغدىكى جىنلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىدۇ. اللھ تائالا قۇرئاننى ۋەھىي قىلىشتىن ئىلگىرى جىنلارنىڭ ئاغزىغا يېتىپ قېلىشتىن قاتتىق قوغدىدى. ئاسمان ۋە ئۇنىڭ پۈتۈن ئەتراپى كۈچلۈك مۇھاپىزەتچى پەرىشتىلەر بىلەن تولۇپ كەتكەن ۋە قاتتىق قوغدىلانغان ئىدى. شەيتانلار قۇرئاندىن بىرەر نەرسىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلىۋېلىپ، ئۇنى كائىنلارغا يەتكۈزۈپ بېرىپ، شۇنىڭ بىلەن ھەق سۆز يالغان سۆزگە ئارىلىشىپ كېتىپ، كىمىنىڭ راستچىلىقىنى ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان ھالەت شەكىللىنىپ قالماستىن ئۈچۈن، ئۇلار بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئولتۇرىدىغان ئاسماندىكى ئۇرۇنلىرىدىن قوغلاندى. مانا بۇ اللھ تائالانىڭ ئىنسانلارغا قىلغان مېھرى - شەپقىتىدۇر ۋە ئۇلارغا قىلغان مەرھەمەتتىدۇر. شۇنداقلا ئۇلۇغ كىتابى قۇرئان كەرىمنى قوغدىغانلىقىدۇر. شۇڭا جىنلار مۇنداق دېدى: ﴿جىنلار ئېيتتى﴾ «بىز (ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى تىڭشاش ئۈچۈن) ئاسمانغا (چىقىشنى) تىلىدۇق، ئاسماننىڭ كۈچلۈك مۇھاپىزەتچىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) بىلەن ۋە (كۆيدۈرگۈچى) يۇلتۇزلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىدۇق. بىز ھەمىشە (ئوغرىلىقچە تىڭشاش ئۈچۈن) ئاسماننىڭ ئولتۇرۇشقا بولىدىغان جايلىرىدا ئولتۇراتتۇق، كىمكى ئەمدى (ئوغرىلىقچە) ئاڭلاشقا ئۇرۇندىكەن، ئۇنى كۆزىتىپ تۇرغان كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇزلارنى بايقايدۇ» يەنى بۈگۈن كىمكى ئاسمان خەۋەرلىرىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلىماقچى بولسا، ئۇنى كۆزىتىپ تۇرىدىغان كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇز بايقىۋالىدۇ - دە، ئۇ بىر قەدەممۇ ئىلگىرىلىيەلمەي قاليدۇ، يۇلتۇز ئۇنى ھالاك قىلىپ تاشلايدۇ.

﴿بىز (جىنلار جامائەسى) زېمىندىكىلەرگە يامانلىق ئىرادە قىلىندىمۇ ياكى پەرۋەردىگارى ئۇلارغا ياخشىلىق ئىرادە قىلىندىمۇ؟ بىلمەيمىز﴾ يەنى بىز ئاسماندا يۈز بەرگەن بۇ ئىشنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيمىز. بۇ جىنلارنىڭ سۆز ئىبارىسىدە ئەدەپلىك ئۇسۇلنى قوللانغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر. چۈنكى ئۇلار يامانلىقنى مۇئەييەن بىر قىلغۇچىغا تەۋە قىلىدى. ياخشىلىقنى بولسا غالىب ۋە بۈيۈك اللھ غا مەنسۇپ قىلدى.

ئىمام مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «يامانلىق ساڭا مەنسۇپ ئەمەس» .

يۇلتۇزلار بۇنىڭدىن ئىلگىرىمۇ ئېتىلاتتى. لېكىن كۆپ ئېتىلماي ئارىلاپ - ئارىلاپ ئېتىلاتتى. بۇ ھەقتە ئىبنى ئابباس مۇنداق بىر ھەدىسنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئولتۇراتتۇق. توساتتىن بىر تال يۇلتۇز ئېتىلىپ ئەتراپ يورۇپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام : «مۇشۇنداق ئەھۋالدا نېمە دەيتتىڭلار؟» دېدى. بىز: كاتتا بىر ئادەم دۇنياغا كەلدى. كاتتا بىر ئادەم دۇنيادىن كەتتى دەيتتۇق، دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام : «ئىش ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، لېكىن اللھ تائالا ئاسماندا بېرەر ئىشقا ھۆكۈم چىقارسا» دېگەن ھەدىسنى ئاخىرىغىچە بايان قىلدى. بۇ ھەدىسنىڭ تولۇق تېكىستىنى سۈرە سەبەدە بايان قىلىپ ئۇتتۇق. مانا بۇ جىنلارنىڭ نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى تېپىپ چىقىشىغا تۈرتكە بولغان ئىشتۇر. شۇنداق قىلىپ ئۇلار زېمىننىڭ شەرق ۋە غەربلىرىگە

يۈرۈپ كېتىشى، ئاخىرى ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ساھابىلىرى بىلەن نامازدا قىرائەت قىلىۋاتقان ھالەتتە ئۇچراتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاسماننىڭ قۇرئانىنىڭ سەۋەبى بىلەن قوغداغانلىقىنى بىلىشتى. ئۇلاردىن بىر قىسمى دەرھال ئىمان ئېيتتى. قالغان بىر قىسمى بولسا تەكەببۇرلۇق قىلغان پىتى قېلىۋەردى. بۇ ئەھۋالنى سۈرە ئەھقاقتىكى ئالەم تائالانىڭ: ﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئۆز ۋاقتىدا بىر تۈركۈم جىنلارنى ساڭا قۇرئان تىڭشاشقا ئەۋەتتۇق⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنىڭ تەپسىرىدە بايان قىلىنغان ئىبنى ئابباستىن قىلىنغان ھەدىستە بايان قىلىپ ئۆتتۇق.

ئاسماندا يۇلتۇزلارنىڭ كۆپىيىپ كېتىشى ۋە ئۇنىڭ ئېتىلىشى قاتارلىق ئىشلار يۈز بەرگەندە، بۇ ئىش ئىنسانلار ۋە جىنلارنى ھەقىقەتەن قاتتىق قورقۇتۇۋەتتى. ئۇلار ئەندىشە ۋە ساراسىمىگە چۈشۈپ، ئالەم خاراپ بولۇشقا قاراپ يۈزلەندى دەپ ئويلىغان ئىدى. بۇ ھەقتە سۇددى مۇنداق دەيدۇ: ئاسمانغا پەقەت زېمىنغا بىرەر پەيغەمبەر ئەۋەتىلگەندە ياكى ئالەمنىڭ غەلبە قىلغاندا قاتتىق قوغدىلاتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلىشتىن ئىلگىرى شەيتانلار ئاسماندىكىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاش ئۈچۈن دۇنيا ئاسمىنىغا چىقىپ ئولتۇرغىلى بولغۇدەك ئورۇنلاردا ئولتۇراتتى. ئالەم تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەندىن كېيىن، بىر كېچىسى شەيتانلار كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇزلار بىلەن ئېتىپ تاشلاندى. تائىپلىقلار ئاسماندا يېنىۋاتقان كۆچلۈك ئوتنى ۋە يۇلتۇزلارنىڭ ھەر تەرەپكە ئېتىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاتتىق قورقۇپ كېتىشتى ۋە: ئاسمان ئەھلى ھالاك بولدى، دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار قۇللىرىنى ئازات قىلىشقا، چارۋا ماللىرىنى قويۇۋېتىشكە باشلىدى. ئابدۇ يالەيل ئىبنى ئەمىر دېگەن ئادەم ئۇلارغا: ئى تائىپلىقلار! سىلەرگە ۋاي...! مال - مۈلكىڭلارنى چىڭ تۇتۇڭلار، يۇلتۇزلارنىڭ ئۆز ئورۇنلىرىغا قاراڭلار، ئەگەر ئۇ يۇلتۇزلارنى ئۆز ئورنىدا تۇرغان ھالەتتە كۆرسەڭلار، ئاسمان ئەھلى ھالاك بولمىغان بولىدۇ. بۇ ئىش پەقەت مۇھەممەدنىڭ سەۋەبىدىن يۈز بېرىۋاتىدۇ. ئەگەر سىلەر يۇلتۇزلارنىڭ ئۆز ئورۇنلىرىغا قاراپ ئۇلارنى كۆرەلمىسەڭلار، ئاسمان ئەھلى ھالاك بولغان بولىدۇ. ئۇلار يۇلتۇزنىڭ ئورۇنلىرىغا قاراپ ئۇلارنى ئۆز ئورۇنلىرىدا كۆردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مال - مۈلكىنى ئۆز قوللىرىدا تۇتتى.

شۇ كېچىدە شەيتانلارمۇ قاتتىق قورقۇپ كېتىشتى ۋە ئىبلىسنىڭ قېشىغا كېلىشىپ ئۆزلىرىگە يۈز بەرگەن بۇ ئىشنى ئۇلارغا سۆزلەپ بەردى. ئىبلىس ئۇلارغا زېمىننىڭ ھەر رايونىدىن بىر چاڭگالدىن توپا ئېلىپ كېلىڭلار، مەن ئۇنى پۇراپ باقاي، دېدى. ئۇلار توپىنى ئېلىپ كەلدى. ئىبلىس توپىنى پۇرىغاندىن كېيىن: سىلەرنىڭ مەككىدىكى بىر دوستۇڭلارنىڭ سەۋەبىدىن شۇنداق ئىشلار بوپتۇ، دېدى. ئاندىن ئۇ نەسەبلىك 7 نەپەر جىننى مەككىگە ئەۋەتتى. ئۇلار مەككىگە كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەرام مەسجىدىدە نامازدا قۇرئان ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆردى. بۇ جىنلار قۇرئانغا قاتتىق قىزىقىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېقىنلاشتى، ھەتتا ئۇلار قىستىلىشىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەزىيەت يەتكۈزۈپ قويۇشقا تاسلا قالدى. ئاندىن ئۇلار ئىسلامغا كىردى. شۇنىڭ بىلەن ئالەم تائالا ئۇلارنىڭ ئىشىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈپ ئايەت نازىل قىلدى.

* * * * *

(1) سۈرە ئەھقافى 29 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

وَأَنَا مِنَّا الْأَصْلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا آهْدَىٰ ءَامِنًا بِهِ ط فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا تَخَافُ خَشْيًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ط فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَالْوَالِدُ يَسْتَقِيمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لِأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ء وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

بىزنىڭ ئىچىمىزدە ياخشىلارمۇ ۋە ئۇنىڭدىن تۆۋەن تۇرىدىغانلارمۇ بار، بىز تۈرلۈك يوللارغا بۆلۈندۈق ﴿11﴾. بىز جەزمەن ئىشەندۈقكى، اللەنى (ئۆز ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن) ھەرگىز ئاجىز قىلالمايمىز، ئۇنىڭ (ئازابى) دىنمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايمىز ﴿12﴾. بىز ھىدايەتنى (يەنى قۇرئاننى) ئاڭلىغان چېغىمىزدا ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈردۈق، كىمكى پەرۋەردىكارغا ئىمان ئېيتىدىكەن، (ياخشىلىقلىرىنىڭ) كېمىيىپ كېتىشىدىن ۋە (يامانلىقلىرىنىڭ ئارتتۇرۇلۇپ) زۇلۇم قىلىنىشتىن قورقمايدۇ ﴿13﴾. بىزدىن مۇسۇلمانلار ۋە ھەق يولدىن چىققۇچىلارمۇ بار، مۇسۇلمان بولغانلار توغرا يولنى ئىزدەگەن بولسۇن ﴿14﴾. توغرا يولدىن چىققۇچىلار جەھەننەمگە ئوتۇن بولسۇن ﴿15﴾. ئەگەر ئۇلار (يەنى مەككە كۇففارلىرى) توغرا يولدا بولسا ئىدى، ئۇلارنى سىناش ئۈچۈن مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرەتتۇق (يەنى رىزقىنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇق)، كىمكى پەرۋەردىكارنىڭ زىكىرىدىن (يەنى اللەنىڭ تائەت - ئىبادىتىدىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن، اللە ئۇنى قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلىدۇ ﴿16-17﴾.

جىنلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ مۇس، كاپىر، ئازغۇن ۋە توغرا يول تاپقۇچى قاتارلىق ھەر قىسىمغا بۆلۈندىغانلىقىنى ئىقرار قىلغانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىكى ھەر قىسىم جىنلارنىڭ ئاقىۋەتتە بارار جايىنى بىلىپ يەتكەنلىكى توغرىسىدا

اللە تائالا جىنلارنىڭ ئۆزلىرىدىن خەۋەر بېرىپ ئېيتقان سۆزلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿بىزنىڭ ئىچىمىزدە ياخشىلارمۇ ۋە ئۇنىڭدىن تۆۋەن تۇرىدىغانلارمۇ بار، بىز تۈرلۈك يوللارغا بۆلۈندۈق﴾ يەنى خىلمۇخىل يوللارغا، ھەر خىل كۆز قاراشلارغا بۆلۈندۈق. ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد ۋە بىر قانچە كىشىلەر ﴿بىز تۈرلۈك يوللارغا بۆلۈندۈق﴾ دېگەن ئايەتنى: بىزنىڭ ئىچىمىزدە مۇسئىلەر بار، كاپىرلارمۇ بار دېگەنلىك بولسۇن، دەپ تەپسىر قىلغان.

ئەھمەد ئىبنى سولەيمان نەجىد ئەئمەشنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى كەچتە يېنىمىزغا بىر جىن كەلدى، مەن ئۇ جىندىن: قايسى تاماقنى بەك ياقتۇرىسىلەر؟ دەپ سورىدىم. ئۇ: گۈرۈچ تامىقىنى، دېدى. بىز جىنلارغا گۈرۈچ تامىقى ئېلىپ كەلدۈق. مەن تاماقنىڭ بىر كاپامدىن بىر كاپامدىن كۆتۈرۈلۈۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، بىراق ئۇنى يىگۈچنى ھېچ كۆرمىدىم. مەن ئۇنىڭدىن: سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىمۇ ئازغۇن كىشىلەر بارمۇ؟ دېدىم. جىن: ھەئە، بار، دېدى. ئىچىڭلاردىكى رافىزىلار قانداق ئادەملەر؟ دېدىم. جىن: ئۇلار بىزنىڭ ئىچىمىزدىكى ئەڭ ئەسكى ئادەملەر، دەپ جاۋاب بەردى.

جىنلارنىڭ ئالەمىنىڭ كامالى قۇدرىتىنى ئىقرار قىلغانلىقى توغرىسىدا

﴿بىز جەزمەن ئىشەندۈقكى، اللەنى (ئۆز ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن) ھەرگىز ئاجىز قىلالمايمىز، ئۇنىڭ (ئازابى) دىنمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايمىز﴾ يەنى اللە نىڭ ئۆز قۇدرىتى بىلەن بىزگە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغانلىقىنى، بىزنىڭ زېمىندا اللە نى ئاجىز قىلالمايدىغانلىقىمىزنى، ئەگەر بىز قېچىشقا ئورۇنغان تەقدىردىمۇ اللە نىڭ بىزنى ئىدارە قىلىشقا قادىر ئىكەنلىكىنى بىلىپ يەتتۇق.

﴿بىز ھىدايەتنى (يەنى قۇرئاننى) ئاڭلىغان چېغىمىزدا ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈردۇق﴾
جىنلار ئىمان ئېيتقانلىقى ئۈچۈن پەخىرلەندى، بۇ ئۇلار ئۈچۈن پەخىرلىنىشكە تېگىشلىك ياخشى سۈپەت ۋە ئالىي شەرەپتۇر.

﴿كىمكى پەرۋەردىگارغا ئىمان ئېيتىدىكەن، (ياخشىلىقلىرىنىڭ) كېمىيىپ كېتىشىدىن ۋە (يامانلىقلىرىنىڭ ئارتتۇرۇلۇپ) زۇلۇم قىلىنىشتىن قورقمايدۇ﴾ ئىبنى ئابباس، قەتادە ۋە باشقىلار بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: كىمكى ئىمان ئېيتىدىكەن، ياخشىلىقلارنىڭ كېمىيىپ كېتىشىدىن ياكى باشقا بىر ئۇنىڭ يامانلىقلىرىنىڭ ئۆز ئۈستىگە يۈكلىنىپ قېلىشىدىن قورقمايدۇ. بۇ ھەقتە اللە مۇنداق دەيدۇ: ﴿مۆمىن تۇرۇپ ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار يامانلىقلىرىنىڭ ئېشىپ كېتىشىدىن ۋە ياخشىلىقلىرىنىڭ كېمىيىپ كېتىشىدىن قورقمايدۇ﴾⁽¹⁾.

﴿بىزدىن مۇسۇلمانلار ۋە ھەق يولدىن چىققۇچىلارمۇ بار﴾ يەنى بىزنىڭ ئىچىمىزدىن ئادىللىق قىلغۇچى مۇسۇلمانلار بار. ئۇنىڭ دەل ئەكسىچە، ھەقتىن يۈز ئۆرۈگۈچى زالىملارمۇ بار. ﴿مۇسۇلمان بولغانلار توغرا يولنى ئىزدىگەن بولسۇن﴾ يەنى ئۆزلىرى ئۈچۈن نىجاتلىق يولنى تەلەپ قىلغان بولسۇن. ﴿توغرا يولدىن چىققۇچىلار جەھەننەمگە ئوتۇن بولسۇن﴾ يەنى ئۆزلىرىنى كۆيدۈرىدىغان دوزاخقا يېقىلغۇ بولسۇن. ﴿ئەگەر ئۇلار (يەنى مەككە كۇففارلىرى) توغرا يولدا بولسا ئىدى، ئۇلارنى سىناش ئۈچۈن مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرەتتۇق (يەنى رىزقنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇق)﴾.

تەپسىرىشۇناسلار بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى ھەققىدە ئىككى خىل قاراشتا بولدى. ئۇنىڭ بىرى: ئەگەر قۇرەيش كاپىرلىرى ئادىللىق قىلىپ ئىسلام يولى ئۈستىدە ماڭسا، ئادالەت يۈرگۈزسە ۋە شۇ يول ئۈستىدە داۋاملاشسا، ئۇلارغا ﴿مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرەتتۇق﴾ يەنى ئۇلارنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇق، دېگەنلىك بولسۇن. بۇنىڭغا ئاساسەن ئۇلارنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىپ بېرىش ئۇلارنى سىناش بولسۇن. مالىك زەيد ئىبنى ئەسلىمنىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلسۇن. ئۇلاردىن كىمنىڭ ھىدايەت ئۈستىدە داۋاملىق ماڭىدىغانلىقىنى، كىمنىڭ مۇرتەد بولۇپ ئازغۇنلۇق يولدا ماڭىدىغانلىقىنى سىناش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇق.

يۇقىرىدىكى بۇ قاراشقا قوشۇلدىغانلار ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد، سەئىد ئىبنى جۇبەير، سەئىد ئىبنى مۇسەيب، ئەتا، سۇددى، مۇھەممەد ئىبنى كەئب، قۇرەيشى، قەتادە ۋە زەھەاك قاتارلىق تەپسىرىشۇناسلاردۇر. مۇقاتىل مۇنداق دەيدۇ: بۇ ئايەت قۇرەيش كاپىرلىرى ھەققىدە ئۇلارغا 7 يىل يامغۇر ياغمىغان ۋاقىتتا نازىل بولغان.

ئىككىنچى قاراش: ئەگەر قۇرەيش كاپىرلىرى گۇمراھلىق يولى ئۈستىدە ماڭسا، ئۇلارغا: ﴿مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرەتتۇق﴾ يەنى ئۇلارنى تۇيدۇرماي ھالاك قىلىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇق. اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلار ئۆزلىرىگە قىلىنغان نەسەھەتنى ئۇنتۇغان چاغدا،

(1) سۈرە تاھا 112 - ئايەت.

ئۇلارغا (سېناش ئۈچۈن) پاراۋانلىقنىڭ ھەممە ئىشكىلىرىنى ئېچىۋەتتۇق، ئۇلار تاكى ئۆزلىرىگە بېرىلگەن نېمەتلەردىن خۇشال - خۇرام تۇرغاندا (ئۇلارنى ئۈستۈمتۈت جازالىدۇق)، ئۇلار ھەسرەتتە قالدى»⁽¹⁾ (ئۇلار) بىزنىڭ ئۇلارغا مال - مۈلۈك ۋە ئەۋلاتلارنى بەرگەنلىكىمىزنى ئۆزلىرىگە تېز ياخشىلىق قىلغانلىقى دەپ ئويلىمىدۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار ئۇقمايدۇ»⁽²⁾

بۇ قاراش ئەبۇمەجلىزنىڭ قارىشىدۇر. ئۇنى ئىبنى جەرر ۋە ئىبنى ھاتەم قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان. بۇ قاراشنى يەنە ئىمام بەغەۋى، رەبى ئىبنى ئەنەس، زەيد ئىبنى ئەسلىم، كەئب ۋە ئىبنى كەيسەن قاتارلىقلاردىن رىۋايەت قىلغان.

﴿كىمكى پەرۋەردىگارنىڭ زىكرىدىن (يەنى اللەنىڭ تائەت - ئىبادىتىدىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن، اللە ئۇنى قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلىدۇ﴾ يەنى قاتتىق تەكلىپ ۋە ئەلەملىك ئازابقا دۇچار قىلىدۇ. ئىبنى ئابباس بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: اللە ئۇنى جەھەننەمدە تاغقا چىقىشقا مەجبۇرلاپ ئازاپلايدۇ. سەئىد ئىبنى جۇبەير مۇنداق دەيدۇ: اللە ئۇنى قۇدۇققا چۈشۈشكە مەجبۇرلاپ ئازاپلايدۇ. ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد، ئىكرىمە، قەتادە ۋە ئىبنى زەيد قاتارلىقلار: اللە ئۇنىڭغا قىلچە ئارام بەرمەي قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلىدۇ، دەيدۇ.

* * * * *

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنْتُمْ لِمَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ نُجِيبَنَّ مِنْ إِلَهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ؕ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

مەسجىدلەر اللەغا خاستۇر، اللەغا قوشۇپ ھېچكىمگە ئىبادەت قىلماڭلار⁽¹⁸⁾. اللەنىڭ بەندىسى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) اللەغا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا، (قۇرئان تىخشاش ئۈچۈن) جىنلار (ئولكىشىپ) ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالىدۇ⁽¹⁹⁾. (ئى مۇھەممەد! دىنىڭدىن يېنىپ كېتىشىڭنى تەلەپ قىلغان بۇ كۇففارلارغا) ئېيتقىنكى، «پەرۋەردىگارمغا ئىبادەت قىلىمەن، ئۇنىڭغا ھېچ ئەھدەنى شېرىك كەلتۈرمەيمەن»⁽²⁰⁾. ئېيتقىنكى، «مەن سىلەرگە پايدا - زىيان يەتكۈزۈشكە قادىر بولالمايمەن (بۇنىڭغا پەقەت اللە قادىر بولالايدۇ)»⁽²¹⁾. ئېيتقىنكى، «(ئەگەر مەن اللەغا ئاسىي بولسام) مېنى اللەنىڭ ئازابىدىن ھېچ كىشى قۇتقۇزالمايدۇ، اللەدىن باشقا ھېچ پاناھكامۇ تاپالمايمەن (شۇنداق تۇرۇقلۇق، مەن سىلەرنىڭ تەلۋىڭلارنى قانداق قوبۇل قىلالايمەن)»⁽²²⁾. مەن پەقەت (سىلەرگە) اللەنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈشكە قادىرمەن، كىمكى اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلىدىكەن (يەنى كىمكى اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلىدىكەن، اللەغا مۇلاقەت بولۇشقا ئىشەنمەيدىكەن، اللەنىڭ

(1) سۈرە ئەنئام 44 - ئايەت.

(2) سۈرە مۇئەتسۇن 55 — 56 - ئايەت.

ئايەتلىرىگە قۇلاق سېلىشتىن يۈز ئۆرۈيدىكەن)، ئۇ دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ⁽²³⁾. ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئاگاھلاندىرۇلغان ئازابىنى كۆرگەن چاغدا كىمنىڭ ياردەمچىسى ئاجىز ۋە سانى ئاز ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ»⁽²⁴⁾.

اللە تائالانى بار ۋە بىر دەپ بىلىشكە ۋە ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرۈشتىن ساقلىنىشقا بۇيرۇش توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە بەندىلىرىنى اللە غا ئىبادەت قىلغاندا، اللە تائالانى بار ۋە بىر دەپ بىلىشكە، اللە غا قوشۇپ ھېچكىمگە ئىبادەت قىلماسلىققا ۋە اللە غا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىككە بۇيرۇيدۇ. ﴿مەسجىدلەر اللە غا خاستۇر، اللە غا قوشۇپ ھېچكىمگە ئىبادەت قىلماڭلار﴾ قەتادە بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: يەھۇدىي ۋە خرىستىئانلار ئىبادەتتە ئوخشاشقاندا ۋە چىركاۋلارغا كىرگەندە اللە غا شېرىك كەلتۈرەتتى. شۇڭا اللە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ۋە مۇسۇلمانلارنى اللە نى بار ۋە بىر دەپ بىلىشكە بۇيرىدى.

ئىبنى جەرر، سەئىد ئىبنى جۇبەيرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: جىنلار اللە نىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا: بىز سەندىن ناھايىتى يىراقتا تۇرساق مەسجىدكە قانداق كېلىمىز، نامازغا قانداق ھازىر بولىمىز، دېدى. شۇنىڭ بىلەن يۇقىرىقى ئايەت نازىل بولدى.

جىنلارنىڭ قۇرئاننى تىڭشاش ئۈچۈن قىستىلىشىپ تۇرغانلىقى توغرىسىدا

﴿مەسجىدلەر اللە غا خاستۇر، اللە غا قوشۇپ ھېچكىمگە ئىبادەت قىلماڭلار﴾ ئەۋفىي، ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: جىنلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرئاننى تىلاۋەت قىلغانلىقىنى ئاڭلىغان چاغدا، ئۇلار ئۇنى ئاڭلاشقا قاتتىق ھېرىسمەن بولغانلىقى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىغا ئولتۇرۇلۇش ئۈچۈن بېسىۋالغىلى تاس قالىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا تاكى جىبرىئىل كېلىپ ﴿ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە﴾ ئېيتقىنى، «بىر قانچە نەپەر جىننىڭ (مەندىن قۇرئان) تىڭشاپ (ئىمان ئېيتقانلىقى) ماڭا ۋەھىي قىلىندى» دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ بەرگىچە بۇ ئەھۋالنى بىلمەيتتى. زۇبەير ئىبنى ئەۋزەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىنمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش رىۋايەت قىلىنغان.

﴿اللەنىڭ بەندىسى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) اللە غا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا، (قۇرئان تىڭشاش ئۈچۈن) جىنلار (ئولتۇرۇپ) ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالىدۇ﴾ ئىبنى جەرر ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: جىنلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ناماز ئوقۇۋاتقانلىقىنى، ساھابىلىرىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاش رۇكۇ ۋە سەجدە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن چاغدا، ساھابىلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىلىۋاتقان ئىتائەتچانلىقىدىن ھەيران بولۇشۇپ ئۆز قەۋملىرىگە: اللە نىڭ بەندىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام اللە غا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالىدۇ، دېيىشتى. بۇ يۇقىرىقى ئايەت ھەققىدىكى ئىككىنچى خىل قاراشتۇر. بۇ قاراش سەئىد ئىبنى جۇبەيردىنمۇ رىۋايەت قىلىنغان.

ھەسەن مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللە دىن باشقا ھېچ بىر ئىلاھ بەرھەق يوقتۇر دېيىشكە ۋە ئىنسانلارنى پەرۋەردىگارى تەرەپكە چاقىرىشقا تۇرغان چاغدا، ئەرەبلەر ئولتۇرۇپ كېلىپ، ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالىدۇ.

﴿اللەنىڭ بەندىسى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) اللەغا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا، (قۇرئان تىڭشاش ئۈچۈن) جىنلار (ئولشىپ) ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالدۇ﴾ قەتادە بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: شۇ چاغدا ئىنسانلار ۋە جىنلارنىڭ ھەممىسى قۇرئاننىڭ نۇرىنى ئۆچۈرۈش ئۈچۈن ھەممىسى توپلاندى، لېكىن اللە ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشىغا يول قويمىدى. ئەكسىچە پەيغەمبەرگە ياردەم بەردى. ئۇنىڭ دىلىنى تېخىمۇ نۇرلاندۇردى. ئۇنىڭغا قارشى چىققان ئادەملەرنىڭ ئۈستىدىن ئۇنى غەلبە قىلدۇردى. بۇ، ئۇ ئايەت ھەققىدىكى ئۈچىنچى خىل قاراشتۇر. بۇ قاراش ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد، سەئىد ئىبنى جۇبەير ۋە ئىبنى زەيد قاتارلىقلاردىن رىۋايەت قىلىنغان. ئىبنى جەرىرمۇ بۇ قاراشقا قوشۇلغان. تۆۋەندىكى ئايەتنىڭ مەنىسىگە قارىغاندا بۇ كۈچلۈك قاراشتۇر.

﴿ئى مۇھەممەد! دىنىڭدىن يېنىپ كېتىشىڭنى تەلەپ قىلغان بۇ كۇففارلارغا) ئېيتقىنىكى، «پەرۋەردىگارمىغا ئىبادەت قىلىمەن، ئۇنىڭغا ھېچ ئەھدەنى شېرىك كەلتۈرمەيمەن»﴾ يەنى كاپىرلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەزىيەت يەتكۈزگەن، قارشى چىققان، ئۇنى يالغانغا چىقارغان، ئۇ ئېلىپ كەلگەن ھەقىقەتنى يوققا چىقىرىش ئۈچۈن ئۇرۇنغان، ئۇنىڭغا دۈشمەنلىك قىلىشقا بىرلەشكەن چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا «پەرۋەردىگارمىغا ئىبادەت قىلىمەن» يەنى مەن ھېچ شېرىكى يوق يالغۇز پەرۋەردىگارمىغا ئىبادەت قىلىمەن. ئۇنىڭدىن پاناھلىق تىلەيمەن ۋە ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلىمەن. ﴿ئۇنىڭغا ھېچ ئەھدەنى شېرىك كەلتۈرمەيمەن﴾ دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پايدا - زىيان يەتكۈزۈشكە قادىر ئەمەسلىكى توغرىسىدا

﴿ئېيتقىنىكى، «مەن سىلەرگە پايدا - زىيان يەتكۈزۈشكە قادىر بولالمايمەن (بۇنىڭغا پەقەت اللە قادىر بولالايدۇ)﴾﴾ يەنى مەن پەقەت سىلەرگە ئوخشاش ئىنسانمەن. ماڭا ۋەھىي قىلىنىدۇ، مەن اللەنىڭ بەندىلىرىدىن بىرىمەن، سىلەرنى ھىدايەت قىلىش ۋە ئازدۇرۇش ئىشىدا مەن ھېچ نەرسىگە ئىگە ئەمەسمەن. بۇ پەقەت غالب ۋە بۈيۈك اللە نىڭلا ئىشىدۇر. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر مەن اللەغا ئاسىيلىق قىلسام، اللەنىڭ ئازابىدىن مېنى ھېچ كىم قۇتقۇزۇشقا قادىر بولالمايدۇ» (اللەدىن باشقا ھېچ پاناھقاھمۇ تاپالمايمەن) (شۇنداق تۇرۇقلۇق، مەن سىلەرنىڭ تەلىۋىڭلارنى قانداق قوبۇل قىلالايمەن)﴾ دەپ ئۆزىنى اللەدىن باشقا ھېچكىمنىڭ قۇتقۇزالمايدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

پەيغەمبەرنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ پەقەت دەۋەتنى يەتكۈزۈش ئىكەنلىكى توغرىسىدا

﴿مەن پەقەت (سىلەرگە) اللەنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈشكە قادىرمەن﴾ يەنى مېنى اللەنىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسە قۇتقۇزالمايدۇ. پەقەت اللە مېنىڭ يەتكۈزۈشۈمنى ۋاجىب قىلغان ئەلچىلىكىنى ئىنسانلارغا يەتكۈزۈشۈم مېنى اللەنىڭ ئازابىدىن قۇتقۇزالمايدۇ. اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى پەيغەمبەر! پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن ساڭا نازىل قىلىنغان ئەھكاملارنىڭ ھەممىسىنى يەتكۈزگىن، ئەگەر تولۇق يەتكۈزمىسەڭ، اللە تاپشۇرغان ۋەزىپىنى ئادا قىلمىغان بولسىن. اللە سېنى كىشىلەرنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلايدۇ﴾⁽¹⁾.

﴿كىمكى اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئاسىيلىق قىلىدىكەن (يەنى كىمكى اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلىدىكەن، اللەغا مۇلاقات بولۇشقا ئىشەنمەيدىكەن، اللەنىڭ ئايەتلىرىگە قۇلاق سېلىشتىن يۈز ئۆرۈيدىكەن)، ئۇ دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ﴾ يەنى مەن سىلەرگە

(1) سۈرە مائىدە 64 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

اللہ نىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈپ بەرگەن. سىلەرگە دەۋەت يەتكەندىن كېيىن كىمكى ئاسسىلىق قىلىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسى مەڭگۈلۈك جەھەننەم ئوتى بولىدۇ. ئۇ ئۇنىڭدا مەڭگۈ قالىدۇ. ئۇنىڭدىن ھەرگىز چىقىپ كېتەلمەيدۇ ۋە قۇتۇلالمايدۇ.

﴿ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئاگاھلاندىرۇلغان ئازابنى كۆرگەن چاغدا كىمنىڭ ياردەمچىسى ئاجىز ۋە سانى ئاز ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ﴾ يەنى جىنلاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان ئەنە شۇ مۇشرىكلار قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىگە ۋەدە قىلىنغان ئازابنى كۆرگەن چاغدا، كىمنىڭ ياردەم قىلىشقا ئاجىز ئىكەنلىكىنى ۋە كىمنىڭ سانىنىڭ ئاز ئىكەنلىكىنى بىلىپ قالىدۇ. بۇلار ئۆزلىرىمۇ ياكى اللە نى بار ۋە بىر دەپ بىلگۈچى مۆمىنلەرمۇ؟ (بۇنى بىلىدۇ). بەلكى بۇ كۈندە مۇشرىكلار ھېچ ياردەمگە ئېرىشەلمەيدۇ. ئۇلارنىڭ سانى غالىب ۋە بۈيۈك اللە نىڭ قوشۇنىنىڭ سانىدىن كۆپ دەرىجىدە ئازدۇر.

* * * * *

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٣٤٥﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٣٤٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٣٤٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٣٤٨﴾

(ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «سىلەرگە ئاگاھلاندىرۇلغان ئازاب يېقىنمۇ؟ ياكى پەرۋەردىگارم ئۇنىڭغا (ئۇزاق) ۋاقىت تەيىن قىلامدۇ؟ - ئۇقمايمەن»⁽²⁵⁾. اللە غەيبىنى بىلگۈچىدۇر، ئۆزىنىڭ غەيبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ⁽²⁶⁾. پەقەت اللە ئۆزى مەمنۇن بولغان پەيغەمبەرگىلا (بەزى غەيبىنى بىلدۈرىدۇ)، ئۇنىڭ ئالدىغا ۋە ئارقىسىغا كۆزەتچى (پەرىشتە) سېلىپ قويىدۇ⁽²⁷⁾. (بۇ اللەنىڭ) ئۇنىڭ (يەنى پەيغەمبەرنىڭ) اللەنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈندۇر. اللە ئۇلارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، ھەر شەيئىنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر»⁽²⁸⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىيامەتنىڭ بولىدىغان ۋاقتىنى بىلمەيدىغانلىقى توغرىسىدا اللە تائالا پەيغەمبەرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئىنسانلارغا ئۆزىنىڭ قىيامەتنىڭ ۋاقتىنى بىلمەيدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ۋاقتىنىڭ يىراق ياكى يېقىن ئىكەنلىكىنىمۇ بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتىشقا بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، سىلەرگە ئاگاھلاندىرۇلغان ئازاب يېقىنمۇ؟ ياكى پەرۋەردىگارم ئۇنىڭغا (ئۇزاق) ۋاقىت تەيىن قىلامدۇ؟ ئۇقمايمەن﴾ بۇ ئايەت كەرىم نۇرغۇن نادان كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بىلىدۇ دەپ رىۋايەت قىلىشىپ يۈرگەن ھەدىسنىڭ يالغان ۋە ئاساسى يوق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شەك - شۈبھىسىزكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىيامەتنىڭ ۋاقتى ھەققىدە سورالغان. بىراق ئۇ ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىگەن ئىدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام بىر ئەتراپىنىڭ سۈرىتىدە بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭدىن سورىغان سۇئاللىرى ئىچىدە: ئى مۇھەممەد! قىيامەتنىڭ ۋاقتىدىن ماڭا خەۋەر بەرگىن دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سوئالغا: «قىيامەتنىڭ ۋاقتىدىن سورالغۇچى ئۇنى سورىغۇچىدىن بىلىملىك ئەمەس» دەپ جاۋاب بەرگەن. بىر قېتىم بىر ئەتراپى يوقىرى ئاۋاز بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

ئىسمىنى توۋلاپ: ئى مۇھەممەد! قىيامەت قاچان بولىدۇ؟ دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام : « ساڭا ۋاي! قىيامەت چوقۇم بولىدۇ. سەن ئۇنىڭغا نېمىلەرنى تەييارلىدىڭ؟ » دەپ جاۋاب بەرگەن. بۇ ئەتراپى: مەن قىيامەتكە تەييارلىق قىلىپ كۆپ ناماز ئوقۇمدىم ۋە كۆپ روزىمۇ تۇتمىدىم. لېكىن مەن ئاللاھنى ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى ياخشى كۆرمىەن، دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: « سەن ياخشى كۆرگەن ئادىمىڭ بىلەن بىللە بولسەن » دېگەن. ئەنەس مۇنداق دەيدۇ: مۇسۇلمانلار ھېچ نەرسىدىن بۇ ھەدىسنى ئاڭلىغاندا خۇشال بولغاندەك خۇشال بولمىغان ئىدى.

﴿اللە غەيىبى بىلگۈچىدۇر، ئۆزىنىڭ غەيىبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ. پەقەت اللە ئۆزى مەنۇن بولغان پەيغەمبىرىگىلا (بەزى غەيىبى بىلدۈرىدۇ)﴾ اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلار اللە نىڭ مەلۇماتىدىن (اللە) ئۇلارغا بىلدۈرۈشنى خالىغان نەرسىلەردىن (يەنى پەيغەمبەرلەرنىڭ تىلى ئارقىلىق بىلدۈرگەن نەرسىلەردىن) باشقا ھېچ نەرسىنى بىلمەيدۇ﴾⁽¹⁾ يەنى اللە غەيىبى ۋە ئاشكارىنى بىلىدۇ. اللە نىڭ بەندىلىرىدىن ھېچ ئادەم اللە نىڭ ئىسمىدىن اللە تائالا بىلدۈرگەن نەرسىدىن باشقا ھېچ نەرسىنى بىلمەيدۇ.

﴿اللە غەيىبى بىلگۈچىدۇر، ئۆزىنىڭ غەيىبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ. پەقەت اللە ئۆزى مەنۇن بولغان پەيغەمبىرىگىلا (بەزى غەيىبى بىلدۈرىدۇ)﴾ بۇ ئايەتتىكى "پەيغەمبەرگىلا" دېگەن سۆز اللە تەرىپىدىن بولغان ئەلچىنى كۆرسىتىدىغان بولۇپ، بۇ سۆز يەرلىكتىن ۋە ئىنساندىن بولغان ئەلچىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

﴿ئۇنىڭ ئالدىغا ۋە ئارقىسىغا كۆزەتچى (پەرىشتە) سېلىپ قويىدۇ﴾ يەنى اللە ئۇنى اللە تەرەپتىن كېلىدىغان مۇسبەتتىن قوغدايدىغان ۋە اللە نىڭ ۋەھىسىنى قوغداپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە يۈرىدىغان خاس پەرىشتىلەرنى ئۇنىڭ ئارقىسىغا سېلىپ قويىدۇ. شۇڭا اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿بۇ اللەنىڭ (ئۇنىڭ يەنى پەيغەمبەرنىڭ) اللەنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈندۇر. اللە ئۇلارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، ھەر شەيئىنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر﴾

ئىبنى جەرر، سەئىد ئىبنى جۇبەيرنىڭ اللە تائالانىڭ ﴿اللە غەيىبى بىلگۈچىدۇر، ئۆزىنىڭ غەيىبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ. پەقەت اللە ئۆزى مەنۇن بولغان پەيغەمبىرىگىلا (بەزى غەيىبى بىلدۈرىدۇ)﴾، ئۇنىڭ ئالدىغا ۋە ئارقىسىغا كۆزەتچى (پەرىشتە) سېلىپ قويىدۇ دېگەن ئايەتلىرى ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: اللە تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىسىغا ئۇنىڭ بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈن، جىبرىئىل بىلەن تۆت پەرىشتىنى كۆزەتچى قىلىپ سېلىپ قويىدۇ. ﴿بۇ اللەنىڭ (ئۇنىڭ يەنى پەيغەمبەرنىڭ) اللەنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈندۇر. اللە ئۇلارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، ھەر شەيئىنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر﴾ بۇنى ئىبنى ئەبۇھاتەم، زەھەك، سۇھەيل ۋە يەزىد ئىبنى ئەبۇھەبىب قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان.

ئابدۇرازاق، مەئمەردىن قەتادەنىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بۇ اللە نىڭ پەيغەمبىرىنىڭ، پەيغەمبەرلەر اللە نىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى، پەرىشتىلەر ئەلچىلەرنى قوغدىغانلىقىنى ۋە ھىمايە قىلغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈندۇر. سەئىد ئىبنى ئەبۇئەرۋبە مۇ قەتادەنىڭ مۇشۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. ئىبنى جەرر مۇ بۇ قاراشقا قوشۇلغان.

بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: اللە پەيغەمبەرلەرنى ئۇلارنىڭ اللە نىڭ ئەلچىلىكىنى بىمالال يەتكۈزۈشى ئۈچۈن پەرىشتىلىرى ئارقىلىق قوغدايدۇ. ئۇلارنىڭ اللە نىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈن

(1) سۈرە بەقەرە 255 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئۇلارغا نازىل قىلىنغان ۋەھىينىمۇ قوغدايدۇ، دېگەنلىك بولۇشىمۇ ئېھتىمالغا يېقىندۇر. بۇ مەنىدىن ئالغاندا، يۇقىرىقى ئايەتنىڭ مەنىسى ئاللا تائالانىڭ تۆۋەندىكى ئايىتىنىڭ مەنىسىگە ئوخشايدۇ.

﴿سەن يۈز كەلتۈرۈپ كېلىۋاتقان تەرەپنى، (يەنى بەيتۇلمۇقەددەسنى) قىبلە قىلغانلىقىمىز پەيغەمبەرگە ئەگەشكەنلەرنى ئاسىيلىق قىلغانلاردىن (يەنى مۇرتەد بولۇپ كەتكەنلەردىن) ئايرىۋېلىشىمىز ئۈچۈنلا ئىدى﴾⁽¹⁾ ﴿ئاللا مۆمىنلەرنى چوقۇم بىلىدۇ، مۇناپىقلارنىمۇ چوقۇم بىلىدۇ﴾⁽²⁾ ﴿ئاللا تائالانىڭ شەيئىلەرنى ۋۇجۇتقا كېلىشتىن ئىلگىرى چوقۇم بىلىدىغانلىقىغا دائىر ئايەتلەر كۆپتۇر. شۇڭا ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللا ئۇلارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، ھەر شەيئىنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر﴾

شۇنىڭ بىلەن سۈرە جىننىڭ تەپسىرى تۈگىدى. بارلىق ھەمدۇسانا ئاللا غا مەنسۇپتۇر.

(1) سۈرە بەقەرە 143 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە ئەنكەبۇت 11 - ئايەت.

